

[Aksel Larsen.]

dels at det er ublu Udbytter, der er Tale om, idet det ærede Medlem overhovedet ikke havde andet end sin flove Bemærkning om, at Nordisk Fjer købte sine Fjer i Sovjetunionen, at fremkomme med.

Der er talt mange Ord ved mange Lejligheder i dette Ting om Regeringens økonomiske Politik, om Situationen her i Landet og om Landbrugets Forhold. Ordførere for det Parti, der under hele Krisen staaende uden for Regeringen har været mest forlovet med samme og været ivrigt til at gennemføre de forskellige Kriseforlig, hvorved den økonomiske Politik er blevet fastlagt, har i denne Rigsdagssamling i stærke Ord angrebet Regeringens økonomiske Politik og sagt, at den har i Krisens Forløb gjort de rige rigere og de fattige fattigere. Man har talt bevægede og patetiske Ord om Landbrugets stadig mere miserable Forhold og om, hvordan de andre Erhverv har kæmpemæssige Fortjenester netop takket været Krisen. Mange af disse Talemaader er saa at sige ordret taget fra Taler, vi fra vort Parti har holdt i tidligere Samlinger, eller fra Artikler, der er fremkommet i den kommunistiske Presse. Dette være ikke sagt for at bebrejde f. Eks. det ærede Medlem Hr. Clausager noget, det skal være ham vel undt at bruge den Parole, hvorunder vort Parti gik til Valg i 1935. Det kan kun glæde os, at den Sætning, at de rige er blevet rigere og de fattige fattigere under Krisen, kommer til de flest mulige Menneskers Kundskab her i Landet, men saa maa man ogsaa snart indstille sig paa, at der skal føres en anden Politik end den hidtidige.

Man maa forstaa, at det drejer sig her ikke blot om en simpel Retfærdighedshandling over for de nødstedte i Samfundet, men at det ogsaa i allerhøjeste Grad drejer sig om at sikre hele Samfundsordenen mod Angreb fra fascistisk Side. At fascistiske Bevægelser i Retning af Kupplaner har en forholdsvis gunstig Jordbund at arbejde i ude paa Landet, er en Kendsgerning, og det maa naturligvis i Almindelighed svække Tilliden til det demokratiske Styre, at de rige bliver rigere og de fattige bliver fattigere. Det burde selv Medlemmer af Regeringspartierne kunne forstaa. Det maa ogsaa efterhaanden blive anerkendt som rigtigt, navnlig i Socialdemokratiet, at det er farligt at berøve Arbejderne Tilliden til deres egne Organisationer, og at det i denne Henseende er en Forbrydelse at byde dem Regeringsforanstaltninger, hvorved der lægges Loft over deres beskedne Lønninger, medens der er frit Slag for Industriens

Aktionærer og Ejere til at tjene utalte Millioner. Det er urigtigt — jeg har sagt det før, men jeg gentager det nu: det er urigtigt, at det er de øvrige Erhverv, der har lukreret paa Landbrugets Bekostning. Det er det ikke. Det er Kapitalisterne i de øvrige Erhverv, der har lukreret paa Landbrugets Bekostning. Det er urigtigt, at de beskedne Lønforhøjelser, der er Tale om i Forligsmandens Forslag, og som langt fra dækker Prisstigningerne, vil blive væltet over paa Landbruget. Disse beskedne Lønforhøjelser er en besked og alt for ringe Efterbetaling i Anledning af, at Industrien eller rettere dens Magthavere har tjent saa fantastiske Summer i de senere Aar. Der ydes ved dette Lovforslag paa langt nær Retfærdighed til Arbejderklassen i dette Land, og derfor skal man fra Landbrugets Side lade være med at gaa imod Forslaget med saadanne Argumenter.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen udtalte under første Behandling, at han ikke kunde forstaa, at Kommunerne vilde betragte en Rentesats af 6 pCt. som rimelig. Det gør vi heller ikke. Vi finder, at en saadan Rentesats vil være alt for høj, og vi er som bekendt det Parti, der med størst Styrke og længst muligt, her i Tinget saa vel som udenfor, har fremholdt Kravet om, at Renten skal nedsættes og Hovedstolen nedskrives for de pantsikrede Laan her i Landet. Et Udbytte for Aktieselskaber og Industriforetagender paa 6 pCt. er ingen Rente. Naar der gennemføres Foranstaltninger som af os foreslaaet, vil det derimod sige, at der i hvert Fald lægges Loft over Kapitalisternes Aarsudbytter, at der sættes en Grænse for, hvor højt de kan komme, og det vil samtidig sige, at man forhindrer dem i ad forskellige mere eller mindre skjulte Veje uden at betale for højt Aarsudbytte alligevel at sikre sig aldeles ublu Fortjenester af deres Virksomheder. Naturligvis kan man diskutere, hvorvidt Loftet burde lægges netop ved en Procentsats af 6. At vi har valgt denne, skyldes, at det her i dette Ting ved tidligere Lejligheder er fastslaaet, at der bør Loftet lægges. Jeg tænker paa den Sukkerordning, som det er bebudet, at vi vil faa en Forlængelse af mod visse Ændringer. Jeg ved endnu ikke, hvad Regeringsforslaget i denne Henseende kommer til at gaa ud paa, men jeg kender den Sukkerordning, vi har, og et af dens Led er bl. a. et statsgaranteret Udbytte til Sukkerfabrikkernes Aktionærer paa mellem 4 og 6 pCt. Det mener jeg er for højt; naar man statsgaranterer Udbyttet, kunde man idet mindste blive staaende ved 4 pCt., men jeg